

Huszonötmillió paraszti vagyon tulajdonosai a baktói szövetkezeti gazdák

Alkotmányunk teremtő ereje megtermékenyítette a baktói sziket is

Tizenkét évvel ezelőtt, amikor elhangzott a nagy történelmi kinyilatkoztatás: »A Magyar Népköztársaságban minden hatalom a dolgozó népé« — ez a környék — Szeged határának északkeleti oldala — még a szegénység földje volt. A szik hatalma uralkodott felette. Azóta azonban már a baktói Felszabadulás Tsz gazdái megünnepelték közösségük fennállásának tízéves évfordulóját... Ez idő alatt alkotmányunk »áldásosje« megtermékenyítette ezt a földet is. Arendás György szövetkezeti elnök így emlékezik vissza:

— 1950-ben tizenkét család meg 175 holdnyi szik és a szegénység tette az új szövetkezetet. Ez minden volt akkor. Ma pedig összes vagyonunk fölcskán meghaladja már a 25 millió forintot. Ötszázötven gazda és családtag dolgozik a közösségben 3800 hold földön. Területeinkből 830 holdat már korszerű gépek, berendezések segítségével rendszeresen öntözünk is. Azok a földek, melyek egykor a vetőmagot is nehezen adták vissza, most gazdag terméssel fizetnek az emberek, gépek munkájáért. Hatszáznyolcvanöt hold búza az idén már 12 mázsa 38 kilójával fizetett átlagosan. A szovjet Bezostája — melynek természetére most térnek rá nagyobb mértékben — 17 mázsa 58 kilót adott holdanként. Őszi árpából 320 hold átlagában

13 mázsa 54 kilogramm most az átlagtermés. Ez pedig mintegy öt mázssal több, mint amennyit egyéni korokban adott a gazdáknak ez a talaj. Kétszáz holdon gyönyörű rizs szöküllő kalászeit ringatja itt most a szél. A gazdák 17 mázsa átlagtermést várnak. Kétszáz hold csak az idén volt. Elkészültek már az újabb telepek jövőre már 500 hold baktói szik ontja aranyát, a rizst.

Baktóban alakult ki az utóbbi években Dél-Alföld egyik legszebb szövetkezeti kertgazdasága. Ebből a kertészetből 2 millió 400 ezer forint bevételt terveztek az év elején. Azt hitték, feszített lesz a terv, s kiderült, hogy nagyon is laza, hiszen a kertészeti bevétel már hetekkel ezelőtt meghaladta a 2 millió forintot. 930 ezer forintot csupán az új üvegházak jövedelmeztek.

A környéken soha nem látott gazdagság szép arculatát mutatja itt az állattenyésztés is. Közel négyszáz szarvasmarha van a közös istállóban. A sertések száma meghaladta az ezret. A juhászat szintén több mint ezer birkát számlál. És szakadatlanul épülnek az újabb és újabb istállók, férőhelyek. A szegénység földje valóságos édenkertté vált, s a fejlődésnek nincsen felső határa.

A szövetkezet gazdagodó életéről számolunk be képes riportunkban.

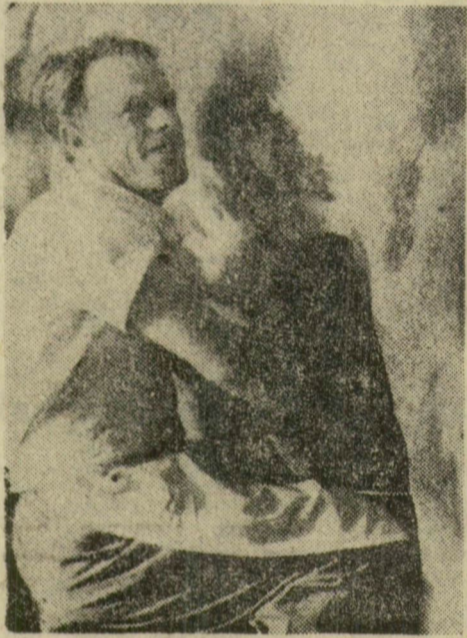
AVROMOV JÁNOS bácsi kertész munkacsapata már az őszi karalábét kapálja. Ezért az ügyes kertész kedő asszonyokról azt mondják itt: ők a 139 holdas kertgazdaság lelke.

MICZIZ JÁNOS és még három gazdatársa több mint ezer sertés, számadója. Azeleztől ötholdas kisember volt. Pénze, termése sosem volt több, mint amennyi szükösen kellett a négytagú családnak.

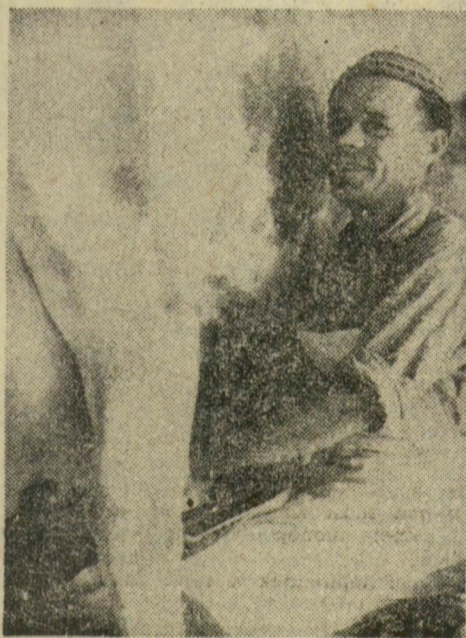
— Most takarékbetétkönyvem is von. Igaz — hümmög csöndesen — »csak« ötvenezer forinttal.

Kérdezi is: — Miért csodálkozik? Hiszen maholnap nősülnek a fiam. Új názat akarunk a városban, ahhoz pedig még nem éppen sok az ötvenezer.

Mennyi a havi jövedelmük?

Vajger István

Németh István

KETTEN A TEHENÉSZEK KÖZÜL. Szép, nyugodt élete van Németh Istvánnak és Vajger Istvánnak is, épp úgy, mint gazdatársaiknak. Kérdeztem Vajger Istvántól, mennyi haszna volt júliusban? Egyetlen szóval válaszolt: kettőezer-negyszáznyolcvan forint. Az anyém pedig vette át a szót Németh István — kettőezerkilenc forintig ment el. Most ez az átlag a tehenészetben, de úgy gondolom, év végére, a háztájt nem számítva is, meglesz a harmincezerem.

A tehenészek közötti versenyben most igen erős a »finis«. Az éves tejtermelési tervben 113 tehén átlagában 2300 liter tej kifejtése szerepel. A tehenészek viszont valamennyien vállalták, hogy ezt a tehenenkénti tervet 3400 liter fölött teljesítik. Legtöbbjüknek már kész az éves fejési terve. A hátralevő hónapokban dől el, ki lesz a legjobb tehenészt megillető 3 ezer forint első díj, s ki lesz a második, aki a kétezer forintot kapja és ki nyeri el a harmadik legjobbnak járó 1500 forint pénzdíjat. A szocialista munkaverseny nagy ereje a termelés szakadatlan emelkedésében mutatkozik meg. Jellennő, hogy januárban még ugyanettől a tehénállománytól 18 ezer 342 liter tejet fejtek, júliusban pedig 37 ezer 878 liter volt az árutej, 7100 liter pedig a »orjútej«. Ezzel az emelkedéssel magyarázható a tehenészetben dolgozó gazdák magas jövedelme is. Azt mondják: 15,9 literes fejési átlag sehol sincs Csongrád megyében, csak Baktóban.

— Úgy számoltam, évi átlagban, — amikor mind a négyen dolgozunk, — úgy havi hat és félezer forint körül. Most valamivel kevesebb, az egyik fiam katona.

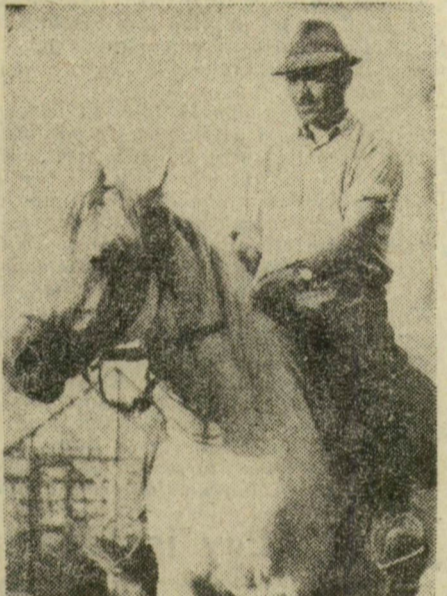
Tőle is megkérdeztem, lenne-e még újra egyéni gazda? Tagadólag rázta a fejét, s csak ennyit mondott: — Nagy kár lenne már ilyesmiről beszélgetni.

— És az állatállomány?

— Most még 500 sertés hízik az új aklokban, a irészülő újesztendei hizlalási tervben viszont már ezer hízó szerepel. A mostani száznál kétszázra nő a hizómarhák száma is. Az erőteljes fejlődés jellemzi itt a gazdálkodás minden mozzanatát. —

— Nem lenne én már soha egyéni gazda... Lelkem, becsültem, mindenem a szövetkezet.

— Ó már azok közé tartozik itt, akik sokkal jobban tudják szeretni, becsülni a szövetkezetet, mint hajdan az egyéni gazdaságot, mert a szövetkezet sokkal szebb és nagyobb is, ez már nem kényszerű robot, hanem parasztemberhez méltó kulturált gazdálkodás.

Annus néni öregsége

Egy az öregek közül a kübekházi özvegy Hegyes Pálné, akinek egyszerű, földes szobájú családi hajléka ott áll a Mátyás utcában. Nagy időt megélt, 78 esztendő, de még friss a gondolkozása, jó a hallása, látása, sőt dolgozat is. Magában lakik a kicsi, vályogfalú házban, de még sincs egyedül. Ülünk a kis szobában és életét pergeti:

— Itt születtem a faluban, férjem is idevaló volt. A lányom, aki férjnél volt, s két gyereket hozott a világra, '933-ban meghalt. A férjem meg 1942-ben kötözött el az '66k sörából. Unokáim, dédunokáim vannak, de ennél sokkal nagyobb ám az én családi köröm. Hogy miért? — mosolyodik el, s arcán összefutnak a ráncok. — Mert a falu és szövetkezetem, a Sarló Kalapács Tsz vezetői, tagjai törődnek velem, mindig van szives, jó szavuk hozzám. Hát ezért sem vagyok egyedül.

Annus néni szinte alapító tagnak számít a falu közös gazdaságában. Immár tíz éve tagja a szövetkezetnek. Egy-két éve még könnyebb munkát végzett a földön, most meg havonként rendszeresen nyugdíjat kap a tsz-től.

— Szerettem a tsz-ben, az emberek között — mondja. — Mint nyugdíjas szem szakadtam el tőlük. Szinte naponként beszéllek tsz-tagtársaimmal, és ők hívnak is, hogy menjek velük, nézzem meg a határt. Zsótér András, a tanácselnök is mindig beszél velem, érdeklődik, hogy vagyok.

Nincs pompa, fény az egyszerű családi otthonban, de szépen telnek Annus néni öreg napjai. Maga mondja, hogy nem szorul az unokák segítségére, megélt ő tisztességgel, mert hiszen gondoskodnak róla. A nyugdíj, amit tsz-tagként kap, igaz nem sok, de szépen pótolja a háztáji jövedelme.

— A szövetkezetem — így mondja — fél hold háztáji földet is adott, amiben kukorica van. A vetést a közösség végezte, majd meg is ekézték a kukoricámat, én pedig szépen megkapálgattam. Megkapom a földjradékot is.

S nagy szeretettel beszél szövetkezetéről, annak állatállományáról, gépeiről. A Zetort dicséri, hogy milyen jó gép, sok nehéz munkát végez el. Pillantása közben a falra vetődik, ahol örömet jelentő díszes elismerő oklevél függ.

— A szövetkezetemben végzet szorgalmas munkáért kaptam — szólal meg —, és nem tagadom, büszke is vagyok rá. Örööm az oklevelet, amivel engem, a tsz legöregebb asszonytagját kitüntettek.

A mamát — sokan így hívják Annus néni — érdekli a szövetkezet, a falu sorsa, élete. Nemcsak a szövetkezeti közgyűlésekre megy el, hanem még a nyilvános tanácsülésekre is.

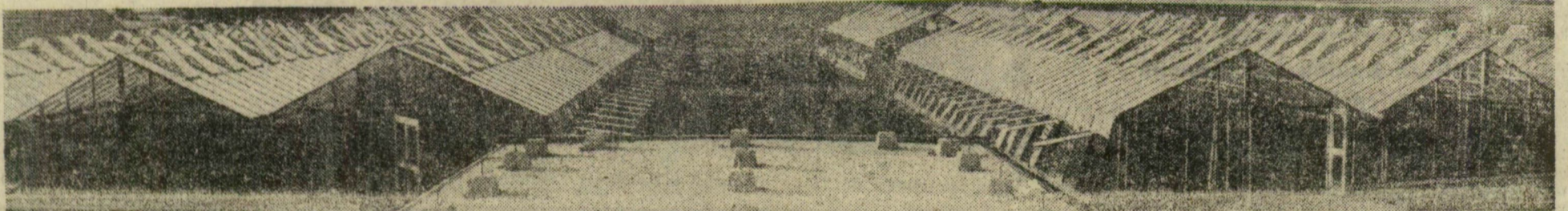
— Szeretem tudni, hogy mi van a faluban. Meg aztán jó hallani, mit tárgyalnak a tsz-ben, a tanácsnál, ahol egyformán otthon érzem magam.

A nőtanácshoz is eljár, s ott egy alkalommal meghitt ünnepségen jutalmat kapott. Mutatja is az ajándékot, a szép fekete fejkendő.

— A kendő érték, több mint száz forintba került — szövi lassan a szót —, de a legjobban az esett, hogy gondolnak rám.

Csend. Csak mintha a szeme lenne fátyolosabb...

M. S.

Részlet az új szövetkezeti »üvegvárosból«. Az idén és jövőre háromezer négyzetméteren újabb üvegházak emelkednek itt. A mostani, több mint hatezer négyzetméternyi üvegházi termőterületből már négyszer vettek termést az idén. Egyedül üvegházi zöldségpaprikából 460 ezer forint bevétel volt eddig a közösségnek. A szép termést azonban jelenleg is ontják az üvegházak (Somogyiné felv.)